

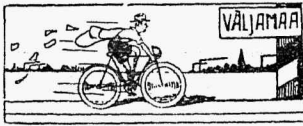
A. TARI

HEIKKI JOURNAL

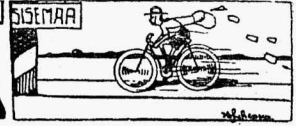
XIII
AASTAKAIK

NR. 5

MÄRTS
1934

TEATED

Läti Skaut. III suurlaager.

Teatavasti peetakse Läti skautide III suurlaager käesoleval suvel 20.—30. juulini Riia lähedal Asari mererannas. Osavõtu maks on 6 kuld-dollari s. o.

23.— pluss sõit umbes 10.— seeja laagri kulu üldiselt umbes 35.—

Iga laagrist osavõtja saab laagri maksu eest peale laagri toiduainete, laagri raamatu, märgi, 4 numbrit laagri ajalehte ja 3 ekskursiooni 1) laagri lähedusse 2) Riiga ja 3) kaugemale maale.

Laagri avamine toimub 22. juulil Läti presidendi poolt. Laagris on korraldatud ka näitus: skaudi varustus, kirjandus ja pildid.

Laagri ajal peetakse võistlusi sportmängudes, takistusjooksus ja õõ-päeva rännakus. Soovitame, et ka meie võistleksime ühe salgaga.

Pärast laagrit korraldatakse soovijaile eri tasu eest 31. juulil ja 1. aug. ekskursioone huvitavatesse kohtadesse Lätis.

Koopa Karu suguharu ühe aastane.

Aastapäeva pühitseti 21 jaanuaril. Pühitsemine algas kell 7 õhtul. Külalistenähtena olid skm. V. Birk ja n-skm. U. Tamm. Skm. V. Birk rääkis 6. rühma minevikust, kus rühm oli suur ja oli neid aegu, kus rühm oli väike. Suguharu juht I j-sk. Jaan Kuusman teatas suguharu aastasest tegevusest. Suguharus on praegu 32 liiget. Aastapäeval oli kohal 26 poissi. Suguharu teguvõimsad salgad on: Luige salk 10-liikmeline. Hirve salk 9 liikmeline. Orava salk 6 liikmeline. Üldse suguharus on 5 salka. Ja aastapäev läks hästi korda.

Orav.

Lembitlased.

II. rühm Valga maleva. Rühmas on praegu liikmeid 56. Neist 9 üle 18-aasta. Rühm jaguneb viide salka — kolm skautide, üks roover-, ja algajate salk. Rühma koosseisu kuulub ka hundipoegade kari. Kari tegutseb iseisvalt ja kuulub linna III algkooli juurde kooli organisatsioonina. Karja vanahundiks on koolijuhataja hr. H. Tarnaste ja hundiks esk. Ed. Kallas.

Rühma tegevus on mitmekesine — et skautisid — hundusid arendada nii vaimuliselt kui ka kehaliselt. Tegevust soodustavad eriti avarad „Raudteelaste Kodu“ ruumid, sest rühma liikmed on enamuses raudteelaste pojad ja rühm kuulub raudteelaste perre noorte organisatsioonina.

12. nov. 1933. a. oli rühma pidulik koosolek, kus 8 skauti rühma lipu juures töötasid truuks jääda skaudi säädestele ja igal ajal hääd teha ligimisele. Hiljem oli koosviibimine teelauas. Lõpuks oli salkadevaheline võistlus ettekannetes. Võitjaks tuli I. s. „Hundi“ salk, saades auhinna kilo sokolaadi.

Uuel aastal oli rühma jõulupuu „Raudteelaste Kodu“ saalis. Koosviibimine oli täiesti omavaheline.

Kavatsusel on organiseerida rühma juurde „vanemate kogu“, mis oleks moraalseks ja rahaliseks toeks rühmale ning ühtlasi aitaks viia skautlust ligemale kodule ja koolile.

Rühmavanemaks on hr. ins. R. Mitt ja rühma juhhib kohustetäitjana esk. Ed. Kallas.

Valge Hunt.

Järgmine „Eesti Skaudi“ number ilmub aprilli kuu esimestel päevadel, kaastööd palume saata hiljemalt 15. IV. 34.

Toimetus.

SISU: Teateid. / Alati Skaut. / Halvas tujus. / Sideerialaline väljaõpe. / Kodumaa tähtsamad puud. / Skaudi kombed. / Lõkketule neljas jutt. / Preeria Hundi kiri onu Uhuule. / Teateid. / Kokkusätav kuup. / Skaudi pea (lahendus). / Kuulutus.

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP

TOIMETUS: Vastutav toimetaja: N. KANN. Tegevtoimetaja H. TARI.

Talitaja: R. ROOS.

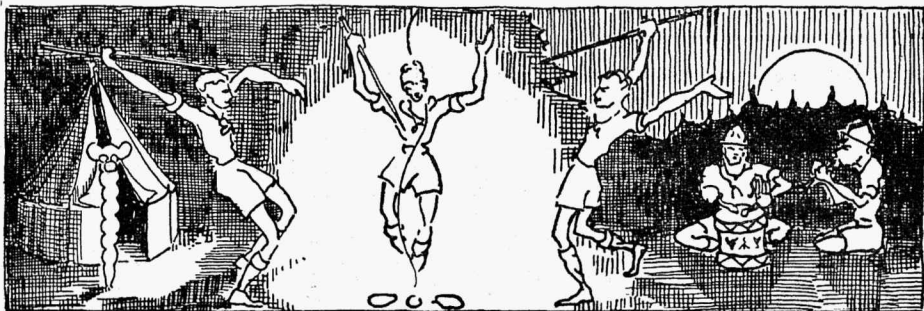
Toimetuse liikmed: R. TREU, H. MICHELSON ja E. JÕGI.

TOIMETUSE JA TALITUSE ADDRESS: Tallinn, Vabaduse 2.

Ilmub aastas 8 numbrit.

Aastakäik kr. 1.50.

Üksiknumber 20 senti.

Alati Skaut.

Eskm. A. Tari.

Skautliikumise sünniaega inglismaal lahutab meist veerandsada aastane ajavahemik. Skautlus on jõudnud juba meheikka. Eestimaale jõudis tema esimere säde 1917. aastal, seega võime lugeda skautluse vanuseks Eestis 16 aastat.

Nimetatud aja vältel on skautorganisatsioonist meil läbi käinud kümneid tuhandeid skaute, ütlen läbi käinud sellepärast, et palju on tulnud ja läinud, kuid mõned üksikud on ainult jäänud. Lahkunud on valgunud laiali üle riigi ja meie ei tea neist enam midagi. Kus on nemad?

Olen kaunis kindel, et skautline kasvatus töö paljude juures neist on jäänud pooleli, ka on kindel, et nii mõnigi skautluse kasvatus huvitav ala on neile tänini tundmatuks jäänud. Samuti leidub suur hulk noori, kes on aktiivselt huvitatud skautlusest, kuid nad ei ole suutnud varem ühel või teisel põhjusel skautrühmadesse astuda ja praegu on see neil võimatu, kuna nad ületavad nõuetava vanuse.

Skaudi sõprade seltsi liikmeks olemine iseenesest ei anna neile mitte midagi, kuna see ei võimalda seltsi põhikirja kitsarinnasuse tõttu skautlusest aktiivselt osa võtta. On vaja luua organisatsioon, mis koondaks enda ümber need lahkunud skaudid ja skautmasterid ja ühes nendega ka vanemad liikumisest huvitatud isikud, kes soovivad ise aktiivselt osa võtta skautlusest kasvatus ja enesearendamise tööst, kuid oma vanuse tõttu ei saa enam skaudiks astuda.

„Ükskord skaut — alati skaut“ on õieti meie liikumise põhilause. Kharotumi lord Kitchener ütles oma kõne lõpul Licesstershine skautidele: „On üks mõte, mida tahame teile südamele panna — ükskord skaut, alati skaut. — Teie leiate, et skaudi seadused ja skautline

kasvatus on kasulikud läbi elu. Me ei tohi iialgi lubada vaadata skautluse, kui mängu peale, mis on möödunud. Jätke kake seda niikaua kui te elate, kui poiss ja kui mees. Aidake teda kõigi abinõudega, mis on Teie valdamisel ja kui meil on üks miljon meest ja poissi, nagu ma loodan tulevikus olevat, läbiimbutud skautluse väimega, meie rahvas võib uhke olla.“ Eeltoodud lord Kitchener'i lootus on täitunud; Inglismaal on praegu 850.000 tegevskauti ja lahkunud skautide arv tõuseb umbes kahe miljoni peale. Eeltoodud põhimõtteid tahan allakriipsutada ja meie skautidele südamele panna.

On möödunud veerandsada aastat sellest kui asuti skautmasinaga noorte arendamist elule. Täniini on meie aparat töötanud täie auruga edasi, ei ühtegi sammu tagasi, kuid kasulikkuse teguri tõstmiseks, valmis materjali alal hoidmiseks ja aegajaliseks üle šleifimiseks on vaja luua üks koondis, milles leiaks aset kogu meie kvalifitseeritud jõud ja kus veel nii mõnigi konarus elu šleifiga maha poleeritaks. Need skaudid, noorskaudid ja skautmasterid, kes aja jooksul on lahkunud tegevast organisatsioonist moodustavad juba liikmeks, mida tuleb arvata kümnetesse tuhandetesse ja kahjuks pean mainima tõsiasja, et nemad on praeguse organisatsiooni kuju juures meile kadunud, meie ei tea neist enam, kus nad on. Et täita mõistet „alati skaut“ peaksime hoolitsema selle eest, et need lahkunud leiaksid jälle tee meie juurde ja, et uute lahkujate arv jääks minimaalseks, peame looma organisatsiooni, mis koondab oma tiiva alla kogu skautide vanema põlve, et võimaldada neile aktiivset osavõttu skautlusest ja jätkata eneseharimist skautluse kasvatussüsteemi alu-

sel. Skautline kasvatusüsteem oleks selle uue organisatsiooni osa juurdeloomisega täielik.

Skautlise kasvatusüsteemi kolm esimest astet on ajajooksul lõpulikult väljakujunenud ja ühtlasi ka päevakorda tõstnud neljanda astme loomise vajaduse, sest tuleb aeg, kus noorskaud on väljakasvanud oma east ja on sunnitud organisatsioonist lahkuma olles skaudi treeninguga lõpul, või on elu ette dikteerinud teisi samme, mis on teda paratamatult skautlusest eemale kiskunud. Praeguse korra järele võivad sellised isikud edasi jääda vaid ainult passiivseteks skautluse toetajateks, olles skaudi sõprade seltsi liikneks.

Inglismaal on möödunud aasta alul tehtud hea eduga katsed luua organisatsiooni, mis koondaks enda ümber kõik lahkunud skaudid, ning on pandud alus „Alati skaudi“ organisatsioonile. Oleks ülim aeg seda teha ka meil. On nii paljugi paremaid jõude lahkunud skautide ridadest ja omaksime vaid suure kasu nendega sideme loomisest ja nende koondamisest uuesti skaut-lipu alla.

Aastad veerevad ja iga aastaga tõuseb lahkunud poegade arv, kui me need kõik koondame ühiseks perekas, siis aastate möödumisel juba võime oma liikmeskonda ülestähendada kuuekohalise arvuga ja siis võime ütelda, et skautlus on oma ülesande täitnud.

Edasi lubage teha mõned ettepanekud loodava organisatsiooni kohta. Võtame esmalt kõne alla nime küsimuse. Minu olevatel andmetel on Inglismaal nimekõlbavus alles lahtine, kuid on tehtud kolm ettepanekut: „Alati skaut!“, „Vanem skaut“ ja „Skaudi sõber“. Usun, et meile kõige vastuvõetavamaks oleks keskmine s.o. „Vanem skaut“, kuid ainult siis, kui me senise rühma lipupuri ja kirjutajale, kes kandis vanem skaudi nime, uue sobiva nime anname. Kuid väga sobiv on ka „alati skaut“, sest ta väljendab otsekohe uue organisatsiooni põhimõtteid.

Liikmeskond jaguneks kolme ossa:

- a) Kõik skautmasterid ex-officio.
- b) Kõik tegevorganisatsioonist lahkunud skaudid, roverid ja meriskaudid.
- c) Kõik meeskodanikud, kes skaudi east väljakasvanud, kuid soovivad skautliikumise aktiivselt osa võtta ja annavad töötuse töötada skautluse põhimõtete alusel ja kontaktis üldliikumisega.

Igalt liikmelt nõutakse töötuse andmist, ehk skaudi töötuse uuendamist.

Liikmeteks võivad olla ainult meeskodanikud üle 18 aasta vanad.

Iga liige peab omama ja kandma organisatsiooni embleemi, ning selle tagasi andma organisatsioonist lahkumisel. Märgi kavandi kinnitab vabariigi valitsus ja tema peab kandma organisatsiooni hüüdsõna „Alati skaut!“

Kõik liikmed on õigustatud kandma skautmatri vormiriietust, ilma ühegi tunnusmärgita. Amet, aasta ja muud märke ei kanta, kantakse ainult aastme tunnuseid ja annetatud aumärke.

Organisatsioon on üleriikline, mis jaguneb üksikutesse osakondadesse — klubidesse, mis töötavad kontaktis skautide malevataga. Tegevust juhivad kesk ja klubide juhatused.

Loodav organisatsioon moodustaks enesest ringi, mille ülesandeks on oma liikmeskonna edasiarendamine E. Sk. maleva põhimääruses loetletud skautluse üldeesmärgi saavutamiseks. Eesmärgi saavutamiseks ei ole sugugi tähtis korraldada järjekindlaid koosolekuid, vaid ainult see, et anda igale liikmele õige suund oma edasiharimise teele, tähtis on ka see, et iga liige leides omale huviosalisi jätkaks eneselalgatusel alatud teerajamist kasu ühiskonnale, korraldades igasuguseid teaduslisi uurimisi ja kutsudes tuntud teadlasi andma näpunäiteid edaspidisteks sammudeks.

Teine tähtis ülesandeks on luua pidev side skautide organisatsiooni ja toetada igakülgset noorte täielikku väljaõpet igal alal, et teha skautlust ülihuvitavaks ja armsaks kõigile, et tõsta skautlise kasvatusetaset tema haripunktini ja teda seal püsivalt hoida. Anda skautrühmitustele häid vanemaid, kes aktiivsete skautidena oma ülesandeid täielikult täidaks.

Kolmandaks ülesandeks oleks, olles pidevas sidemes skautrühmadega, astuda otsekohe ühendusse rühmast lahkunud skaudiga, arusaamatused lahendada ja teda tagasi tõmmata skautide ridadesse, kas rover skaudina või oma liikmena, kinnipidades põhimõttest ja õhutades igatki täitma seda põhimõtet „Skaut viib alatud töö alati lõpuni.“

Käesolevat skautidele ja skaudisõpradele ette kandes, loodan, et minu poolt ülestõstetud küsimused leiavad poolehoidu ja juba lähemas tulevikus võiksin olla üks esimestest uue organisatsiooni liigetest, et aidata kaasa skautluse arengule ja skautlise kasvatusetöö levimisele Eestis.

Halvas tujus.

A. Tschehov.

Stanovoi priistav Siimon Ilja poeg Pratschin käis oma toas nurgast nurka ja püüdis halba tunnet tagajärjetult maha suruda. Eila oli ta asjatalituse pärast sõjaväeülema juurde sõitnud, kaardilauda istunud ja kaheksa rubla kaotanud. Raha summa on tühine, närune, kuid ahnus ja ihnus istus priistav ja heitis talle pillamist ette.

— Kaheksa rubla — vot sulle asja! — lämmutas priistav eneses. Inimesed mängivad ka rohkem ära ja ei ole sellest midagi. Pealegi on raha üks kergesti saadav asi... sõitsid korra vabrikusse, või Karsina kõrtsi, seal on sul kõik rahet ja veel rohkem rublasid!

— „Talv käes. Nüüd talumees on rõõmus.“ tuubib priistavi poeg Juss kõrvaltoas ühetooniliselt. „Talumees on rõõmus ja seab saani.“

— Ja võib ju jälle tagasi võita... Mis ta seal siis „rõõmustab“?

— „Talumees on rõõmus ja seab saani — — seab saani.“

— „On rõõmus.“ — jätkab Pratschin oma mõttemõlgutusi. — Paarkümmend tulist talle mööda kõrvu tõmmata, küll siis veel rõõmustab. Rõõmustamise asemel võiks parem oma maksud ära õiendada... kaheksa rubla, — vot nüüd asja! Ega see kaheksa tuhat pole, võib igatahes jälle tagasi võita...

— „Seab saani korrale. Ta ruunake-ne värskel lumel, lä'eb kergel sörgil sõidule.“

— Vist nelja peaks kihutama! Vat sulle traavlit, ole heaks! Setuke, nii kui kunagi setuke... küllap matsi tola purjus peaga kange hobust sundimas on, aga kui siis kuhugi kuristikku satub, mine ta'ga veel maid jagama — kihutagu mul enne, küll ma talle siis sauna kütan, nii et viis aastat tagant järele mäletab. Ja mis häda mul väikest kaarti oli käia? Oleks ma risti ässa pannud, kaks käiku oleks mul veel olnud...

— „Kaks kerget rööbast saani jalas lööb kohavasse lumme.“

— „Roobast... saani jalas.“ Küll ajab aga juttu! Lubatakse ka niisuguseid asju kirjutada: Issand anna ise andeks! Aga see on kõik selle kurjavaimu kümnesisilma süü! Kes kurat teda mulle näpu vahele ajas!

— „Vaat jookseb väike poisikene, seab karja Krantsi kelgule... kelgule.“

— „Muidugi on siis keri hõlpu täis, kui tümber lõhub ja koerust teeb... Vane matel aga seda arusaamist pole, et pois-i tööle paneks. Selle asemel, et kelguga koera veab, lõhkugu parem puid või lugegu piiblit... Ja koeri on ka niipalju signenud, et sa enam jala ega hobusega nende vahelt läbi ei saa! Oli mul aga vaja peale õhtusööki veel kaardilauda istuda... Sõõnud kõht täis ja sõitnud koju...“

— „Tal valus on ja naljakas, kuid ema, kuid ema aknast ähvardab...“

— Ähvardab, ähvardab... Ei viitsi õue minna ja naha peale anda. Tõmmand poisil kasuk kuumaks niuh ja näuh, niuh ja näuh! See on palju enam kui sõrmega ähvardada... Muidu aga vaata mis tast välja tuleb, lakkekauss ja päevavaras. Kes seda on kirjutanud? küsis Pratschin valjusti.

— Puschkin, papa.

— Puschkin? Hm! Vist mõni veidra ajuga mehikene. Kirjutavad ja kirjutavad, aga mis kirjutavad, ei tea nad ise-gi. Muud kui aga midagi kirjutada saaks!

— „Papi, külamees tõi meile võid“ — hüüdis Juss.

— „Vastu võtta!“

Kuid ka või ei teinud Pratschini meelt lahedamaks, mida enam ta end trööstis, seda teravamini lõi kaotus talle südamesse. Nii kahju oli kaheksast rublast, nii kangesti kahju, nagu oleks ta tööpoolest kaheksatuhat rubla kaotanud. Kui Juss oma õppetunni lõpetas ja vait jäi, seisis Pratschin tusaselt akna all ja vahtis kurvalt välja lumehangedele. Kuid lumehanged aina suurendasid tema südamevalu. Nad tuletasid talle meelde sõitu sõjaväeülema juurde. Kuri viha-hoog tõusis temas üles ja kerkis südame alla kokku...

Tarvidus seda mõrudas viha ja muret millegiga lahutada, tõusis tipule, mis edasilükkamist ei kannata. Ta ei jõudnud enam vastupidada...

— Juss! — hüüdis ta — Tule siia, ma annan sulle selle eest naha pääle, et sa eila klaasi katki tegid.

Teenistusmärgid.

Algusmärk	— ● — ● —	(ka seotult)
Palun võtta	● — — ● — — —	(pu seotult)
Palun anda	● — — ● ● — —	(pa seotult)
Lõpumärk	● — — ● — ●	(ec seotult)
Vahemärk	— — — ● — —	(tst seotult)
Arusaadav	● ● ● — — ●	(sn seotult)
Oodake	● — — ● ● —	(as seotult)
Number	— — — ● ●	(nr seotult)
Numbrid	— ● ● — — ● ●	(n r d)
Arusaamatu } Korrake }	● ● — — ● ●	(ud seotult)
Õige	● — — ● — — ● — —	(r r r)
Eksitus üleandmisel	● ● ● ● ● ● ● ●	
Vastake see kes mind kuuleb või näeb.	— ● — ● — — ● — —	(cq seotult)

Kodumaa tähtsamad puud.

(2 järg.)

(Ainetel meriskautmaster)

Sookask.

Sookask. Lehed terava otsaga, vähe pikemad kui laiad. Koor valge. Noored lehed ja oksad pehme karvased ja tihti vaiguste näsikutega. Lehed rombjad või rombjasmunajad, ümmardunud külgnukkidega, lühikesed teritunud, alt ja hiljem soonte nurkades karvased. Esineb tihti metsades ja soodes.

Vaevalt leidub mõni teine puu meil nii mitmekülgset kasutamist kui kask. Tarbepuuna on tal meie oludes laiad tarvitamisvõimalused. Majapidamises pole palju esemeid, milleks kask ei kõlba. Ka tisleri- ja treialitööstuses on ta laialt tarvitusel; viimasel ajal on tal suur minek vineeriks. Põletispuuna on kõige paremate omadustega. Puu on peenikese lõimega, veidi läikiv valkjas-kollakad või punakad värvi. Kaunis raske, kõva, painduv ja vetruv. Lõhkeb kaunis visalt. Täies lehes oksad annavad vihtu lehtedeta oksad — luudasid. Kasetohust netakse tōkatit.

Kuusk.

Kuusk omab kolmanda koha meie metsades. Kuuski meie metsades on kahe- suguseid, punase- ja rohelisekäbilisi. Arvatakse, et rohelisevärviline on külmakindlam, sest et ta kevadel hiljem kasvama hakkab; kuid punasevärviline puu olevat kõvem ja raskem. Teisi kuusepuu liike esineb metsades õige harva.

Okkad on neljakandilised, terava otsaga, 1—2,5 sm. pikad ja üksikult spiraaliliselt ning tihedalt okste ümber paigutatud. Okaste vanus ulatab 4—7 aastani, tihti aga ka kauem. Täie tervise juures on okaste värv tumeroheline. Okkad kinnituvad okstele vaevalt ahnenud varretaolise pruunika alusega, mis okka mahalangedes jääb oksale, nii, et oksad jäävad raspejalt karedaks.

Kuusk õitseb mai keskelt juuni alguseni. Isased ja emased õied on sarnal puul. Isased on ümmargused, munakujulised, alul punakad, valminult kollakad, asetsevad üksikult eelmise aasta kasvude otsas okaste vahel. Emased esialgu purpurpunased, pärastpoole punakad või rohekat värvi on ühekaupa eelmise aasta kasvude otsas esialgu püsti; pärastpoole longus ja asuvad suuremal arvul võra ülemises osas. Täiskasvanud kändid on kollakaspruunid, 10—16 sm. pikad 3—4 sm. jämedused ja jäävad peale seemne varisemist tühjalt veel järgmise sügiseni puu otsa. Seeme valmib õitseaasta oktoobrikuus ja variseb järgmisel kevadel. Seeme on männiseemne sarnane 4—5 mm. pikk, 2—3 mm. paks, tumepruuni ühtlast värvi ja varustatud umbes 15 mm. pikkuse tiivaga, mille kitsam ots seemnetera ühest küljest lusikataoliselt ümbritseb. Seeme idaneb 3—5 mädala jooksul ja on 6—9 eolehuga varustatud, mis umbes 1,5 sm. pikad, ülespoole kõverduvad ja on sakiliste äärtega, kasvab esimesel aastal 3—4 sm., järgmisel 4—7 sm. pikuseni,

ka ilmub juba väike kõrvalkasv. Kolmandal aastal ilmub rohkem kõrvalkasvusi ja sellest peale kasvatab kuusk iga aasta täielise pöörise. Viieaastased taimed on 20—30 sm. pikad, kümneaastased 1—2 m. Sellest vanusest peale kasvab kuusk kiiremini, kus aastana kasv sageli ulatub meetrini. 50. aasta juures tuleb väike seisak. Vanemas eas jääb kasvahoog järkjärgult vähemaks. Kuusk jääb ka vanaduses teravavõraliseks. Ka ei saa kuuse vanust määrata pöörise järele, sest kuusel kasvavad ka pöörisevahelises tüvejaos oksad. Oksad on peened ja horisontaalsed, võraosas rohkem ülespoole. Vabalt kasvades on tüvi ka kõrges vanaduses okstega kaetud ja tihedalt kasvades on võraosa vaevalt alla kolmandiku tüve pikkust. Kuuse tüvi on ilus, ümargune, sirge ja tihedalt kasvades vähesekoondega. Kuuse kasv ulatub kuni 50. m. Meil raieküpses metsas 30—36 m. Kuuse koor on nooruses sile, väheste soomustega, punakaspruun, mis vanusega muutub hallpruuniks, ühtlasi suurenevad ka soomused sõõrikujulisteks või pikergusteks. Koor sisaldab parkaineid — mida kasutatakse nahaparkimisel. Halbade kasvutingimustes kasvatab kuusk pikka halli kuusesammalt. Juurekava on madal, peamiselt pealmises mullakihis ja ei ulatu palju üle võraringi piiri. Juured on peened. Harilikult hakkab seemnekasv 50—60 a. vanuselt. Lahja maa peal palju varem (15—20 aastat).

Kuusk signeb ka vegetiivsel teel, kui oksad maaga kokku puutuvad, hakkavad nad juuri ajama ja arenevad uueks tüveks.

Kuuse loomulik eluiga ulatub 300 a. Raieküpsus meil 80—120 a. Koorevigastused paranevad halvasti, samuti toob ka suur okste kaotus puule surina. Okste kärpimist kannatab hästi ja selle tõttu tarvitatakse tihti elusaiaks.

Maa suhtes on kuusk nõudlik: kuivad, kerged liiva- ja soomaad on talle ebasüüdsad. Kõrgel liivamaal takistab kuusk männikasvu, põeb mädasüdant, kuid jääb peremeheks. Samuti armastab ta laiutada teiste kulul heal maal. Liivased, värsked huumused maad on soodsad kuusele. Pinna sügavust ei nõua, kasvab ka kaljudel. Kuusk on meie puuliikidest kõige varjukammavam, see võimaldab talle teiste puie vahele pugemist, kus ta kannatlikult ootab, kuni võimalus avaneb enda laiutamiseks.

Maa ja vesiehitustes on kuusk halvem männist. Selle eest tarvitatakse mõõbli tiseri tööstusile, paberivabrikutele, muusikariistade tööstuses pole tal võistlejat. Ehitus tarbepuuks, anumateks, kastideks, mänguasjadeks, tikutoosideks jne. Kasutatakse teda. Puu on valge või punakasvalge, kerge, halgas, pehme, vähesekahane misega, hea kandetugevusega. Põletispuuna keskmine.

Suurearvuline on kuuse vaenlaste hulk putukate ja seente liikides.

Lepp.

on kaht liiki: sang- ehk emalepp ja harilik ehk valge lepp. Esimene kasvab kõrgeks, jämedatüveliseks puuks, mis sega- või puhtmetsana madalaid, niiskeid mustamullamaid eriti jõgede ääri oma alla võtab; teine on rohkem võsapuud, mis igalpool kasvab, kus teda sallitakse. Sealjuures oma pikkuse ja jämeduse kasvus kaugele ei jõua ja harva puu jämeduseks kasvab. Peamiselt põhjusel, et ta alati haona kasutatakse; kuid ka üldiselt ei küüni ta kasv sanglepa kõrvale.

Sanglepp.

sallib meie metsapuudest kõige enam niiskust; see peab aga liikuv olema. Jooksva vee ääres lepib ta isegi turba- maaga, kõige paremini kasvab ta sügavapõhjalisel, kohedal, rohke huumusega segatud liivakal savimaal või tüübilisel mudamaal, mis vesi on madalikkudesse jooksvate vete äärde kokku kannud. Vanemas eas on ta külmakindel, noored kannuvõrsed kannatavad aga sageli pakase läbi, mille tõttu vanagi küänd hukub. Ka lumi ja härmatis murravad hapraid oksid. Kodu- ja metsloomad ei puutu teda aga pea sugugi, olgugi, et söödikuid ja mardikaid tema lehtedel rohkesti, ei mõju see tema tervisele. Mäda süda on sagedane, mida tekitavad koorevigastuse kaudu puusse tunginud seenekesed. Sanglepa tüvi on pikk, sirge ja puhas. Metsas kasvab võraosa kaunis väike. Hea maa peal kasvab kiiresti niihästi pikuti kui jämuti. Seemnekandmine algab üksikpuul 15—18 a., metsas 30-40 a. vanuselt. Puu kannab mõlemat sugu õisi; õitseb vara kevadel, mõnikord juba veebruaris. Seeme valmib käbikestes sügisel ja variseb, alates sügisest, talve jooksul välja. Lepp on valgusenõudja ja hukub varjus õige ruttu. Erinevuseks

on, et lepa lehed sügisel oma värvi ei muuda. Lepa eluiga on 150—200 a. Hõremetsana raiutakse 60—80 a.

Leppa on kerge ümargustest nüri otstega lehtedest ära tunda. Lehed otsast ümardunud, tihti nagu põetud, varre poole kitsamaks minevad, kolmenurgased, rombjad, teravate külgnukkidega pikalt teritunud. Emaõied lühikeste munajate urbadena, pärast puitunud pähkla-suuruste käbidena; isaurvad punakaspruunid.

Lepapuu on kaunis jämekiuline, natuke läikiv, toorelt kollakaspunane, kuivalt pruunikaspunane, kerge ja paenduv, seejuures kaunis kindel ja halgas. Küttepuna — keskmine. Tarvitatakse tarbepuna tiseri- ja treialitöödeks, sigari-

otsade ja paberossikestade kastideks, odavaiks nikerdusiks, puukingadeks jne. Ehitustes, mis peavad niiskuse ja temperatuuri vaheldust kannatama, on ta kestvus vähene, seda suurem aga vee all, mille tõttu teda veetorudeks ja vaiadeks kasutatakse. Lepa sütt tarvitatakse püsirohu valmistamiseks. Koor ja pungad annavad koduseks tarvitamiseks värvainet. Oma juurekava poolest on ta erinev. Nooruses arenevad mõned üksikud kõrvaljuured. Umbes kuue aasta vanuselt hakkavad narmasjuured tugevaks kasvama ning sügavamale tungima ja mida vanemaks saab puu, seda rikkalikumalt arenevad peenikesed juured, mis otseloodis sügavamale lähevad.

(Järgneb.)

Skaudi kombed.

Näitejuht (eesriide ees) „Lugupeetud publikum! See mis teie varsti näete kujutab skaudi kombeid, nii nagu need tulevad ette tegelikus elus. On ju palju kombeid skautidel, isegi salapäraseid ja müstilikke, kuid tutvume kõige lihtsamatega mis kohe päris endastmõistetavad. — Järgnevas etteastes on tegelasteks kaks koolipoissi. Nad käivad gümnaasiumis 4. klassis. Linnas on nad omale kahepeale üürinud ühise korteri. Eile, laupäeval, oli koolis pidu ja poisid ei saanud koju mitte kell 11 vaid kella 1—2 ümber. Täna on aga pühapäeva hommik ja poisid mõtlevad end hästi ja korralikult väljamagada. Üks poistest, nimelt Ants on skaut, kuna aga tema kaaslane Juku seda veel ei ole, aga varsti kavatsevat ka sarnaseks asjameheks hakata. Nii. Kohe algama. Eesriie!“

(Lava kujutab tuba, kus kaks voodit, kummagi seina ääres üks. Keskkel on laud, mille peal äratuskell. Voodite ääres taburetid, nende pääl on poiste riided. Esiplaanil veel pesukauss ja käterätt naela otsas. Kummagis voodis magab poiss. Laval on minut aega vaikust kuuldub poiste hingamine. — Korraga äratuskella hele tilin, mis kestub).

Näitejuht „Kell on juba pool 10 hommikul.“

Ants Ärkab, kargab voodist välja olles spordidressis ja vaatab kella ning hakkab riietuma, tõmbab jalga püksid sukad ja saapad.

Näitejuht „Üks skaudi komme. Skaut ei vedele hommikuti voodis vaid tõuseb ärgates otsekohe.“

Ants Lähel: ja äratab Juku.

Juku Tõuseb istuli, ringutab, aigutab ja heidab uuesti pikali end hästi ja mugavalt teki sisse mässides.

Ants olles osaliselt riietatud hakkab voodit korraldama.

Näitejuht „Skaut korraldab ise oma voodi ega tarvita selleks teiste abi.“

Juku kargab korraga voodist, olles öösärgis ja pikis aluspükstes, ning jookseb äratuskella juurde ja paneb selle tirina seisma, mis kuni senini oli helisenud. Seejuures heidab Antsule vihase pilgu. Istub siis oma voodi servale ja sügab juukseid. Lõpuks hakkab pikkamööda riietuma.

Ants on voodi üles teinud ja hakkab end pesema, sealjuures pestes kaela ja ka kõrvu ning tarvitades seepi.

Näitejuht „Jälle skaudi komme. Skaut peseb end hoolikalt, unustamata kaela ja kõrvu.“

Juku on vahepeal juba niikaugemale jõudnud, et võib ka silmi pesema hakata, ja siis kui Ants hakkab end kuivatama, läheb Juku pesema. Võtab näpuotstega veidi vett, millega niisutab silmi, põski ja nina, kaela ja kõrvu muidugi ei puuduta, samuti jätab rahule ka seebi.

Näitejuht „Poja nagu näha vist kardab seepi ja vett, sest uppumissurma võib tõesti leida ka pesukausis, nii et parem on karta kui kahetseda. Seep võib ka silma minna ja seal põrgupiinu sünnitada. Sõnaga — riskant asi.“

Juku hakkab kuivatama silmi.

Ants hakkab pesema hambaid, millist tegevust Juku suu ammuli pealt jääb vaatama. Raputab siis pead ja hakkab end täielikult riietuma.

Näitejuht „Skaut puhastab igapäev hambaid, sest teab, et hambad on kõhu sõbrad. Kuid on olemas palju poisse, kellele see asi on uudiseks.“

Ants, Juku panevad nüüd end korralikult riide. Ants skaudivormi aga Juku pühapäeva ülikonda. — Koputatakse uksele.

Juku seistes käed taskutes seljaga vastu ust hüüab tummalt „ja“. (Uks avaneb ja Juku saab müraka selga ja hakkab kukkuma ettepoole, poolel lennul saab Ants tema kinni. Sisse astub kirjakandja.)

Näitejuht „Skaut ei hoi a käsi taskus, sest siis ei saa olla alati valmis. Praegu nägite seda isegi.“

Juku seletab kirjakandjaga vihaselt suuga kiireid liigutusi tehes ja kätega shestikuleerides.

Ants haarab Jukul kraest kinni ja tõukab ta eemale. Ise astub naeratades kirjakandja juurde, pakub sellele kätt ja mõlemad räägivad üksteisega sõbralikult (tummalt). Kirjakandja annab Antsule 2 kirja. See vaatab, nagu läheb rõõmsaks, teise kirja annab Jukule. Kätlevad ja kirjakandja lahkub.

Näitejuht „Skaut on kõikide vastu lahke, aga ei mitte upsakas ega kõrk.“

Ants ja Juku istuvad laua taha (Ants Juku voodi poole ja Juku Antsu oma poole) ja hakkavad kirju lugema. Ants istub sirgelt, Juku küürus ja kõssis.

Näitejuht „Skaut seisab ja istub alati sirgelt, aga ei mitte küürus, sest muidu kasvab küür selga.“

Juku on lugemise lõpetanud, kuna Ants loeb edasi. Juku tõuseb ja läheb oma voodi poole ja hakkab seda korraldama, kuid ei tule sellega toime. Katsub uuesti — jälle ei saa hakkama. Istub nüüd voodi servale ja mõtleb. Korraga lööb nagu elavaks. Astub kikkivarvul Antsu selja taha ja tõmbab sellel taburet alt ära. Siis pöörab enese kähku ringi ja hakkab voodi kallal möllama.

Ants tõuseb üles, katsub valutavaid kohti ja vaatab Juku tegevust ning naeratab, siis laseb lahti vile. Vilistab üht lõbusat viit.

Näitejuht „Skaut naeratab kui valus ja vilistab lõbusalt kui raske. Eks ole ilus skaudi komme.“

Kui vile ajal vahetevahel katsub valutavaid kohti ja vaatab muigades Jukut, kes kuidagi ei taha hakkama saada voodi korraldamisega.

Juku vihastab, virutab padja päitsisse ja istub nõutult voodile.

Ants astub Juku ligi, paneb talle käe õlale ja pakub talle oma abi.

Juku silmad lõõvad särana, teeb ette rõõmsa näo.

Näitejuht „Skaut ei karda oma abi pakkuda kaasinimestele, ka oma pahategijale mitte.“

Ants ja Juku hakkavad mõlemad voodit ülestegema ja saavad sellega peaaegu valmis kui ütleb

Näitejuht „...ja skaut viib algatud töö alati lõpule, aga ei toimi kunagi nii nagu see poiss sääl, kes ei suuda oma vooditki ise korraldada.“

Eesriie.

Rakveres, 5. detsembril 1933. a.

Lõkketule neljas jutt.

„Scouting for Boys järgi Kollane Rebane.

Skaudi eksam on sul' antud. Oled annud ka töötuse, sind on vastu võetud skaudiperre, täieõiguslikuks liikmeks, — võid kanda skaudi vormi.

Milleks ja milline ta on?

Lühidalt, vorm on see mis ühendab meid kõiki ühiseks pereks — ta on kõigile ühesugune — vaatamata kellegi jõukusele. Vorm on see, mis teeb skauti tuttavaks kõigile, ka võhi võõrale.

Vorm on see mis kohustab sind alati meelespidama, et oled skaut.

Kuid ma ütlen, vormi ja vormi vahel on ka suur vahe. Samasugune suur vahe on ka vormikandjate vahel. Kui sa tahad olla tubli skaut, siis kannu vormi millele ei ole mingisugust „vahet“. — Kuid veel tähtsam — esine ka sellise skaudina — kellele ei ole mingisugust „vahet“. Pea meeles — nüüdsest peale on sinu suurimaks ja ülimalks kohuseks — aidata kaasa, selles et skautluse nime tõsta ja hoida teda kõrgel. — Ära unusta ka seda, et iga üksiku ebaskautlik esinemine — kutsub esile arvustusi — ja alahindamisi — mitte üksi nende üksikute vastu — vaid kogu meie liikumise vastu. Kui esined ebaskautlikus vormis korraliku skaudina — või korralikus vormis ebakorraliku skaudina — mõlemid pidi oled halb skaut. Kuid ma tahan loota, et tahad saada tubliks skaudiks. Skaudi vorm on mugav ja praktiline. Ülepea kantav haki roheline pluuse. põlv püksid, kaela side jne. Vaata phm. § 33.

Meie põhjamaises kliimas on vast vaieldav põlv püksid — kuid pean nentima, et siin vast saame sellega üle, et külmal ajal võime kanda n.n. kalifee pükse ehk nende puudumisel — sukki üle põlvede. Kanda skaudi vormi juures aga pikki pükse — eriti aga n.n. „esituste“ kordel — pean täiesti lubamatuks.

Nende ridade kirjutamise eel oli mul võimalus näha ühel suuremal aktusel kus esimesid mõlemad skautlikud organisatsioonid. Ühede liikmed kandsid põlv pükse teised pikki. Viimasel aga olid peaaegu igaüks ise värvi, siniseid, halle, pruune, musti, triibulisi jne. mis üldiselt jättis väga halva mulje.

Päris kindel, et mulle on vastu vaidle-

jaid, et kas peame siis just täpselt riidetud olema ühesugustes pükstes, ait b sellest, et pluuse ja kaela side tühine. Ma lepin sellega vaid siis — kui säära-raiseid erandeid tehakse omavahelise tegevuse juures — kuid seal, kus skaut esineb rahva ees — seal kandku ta võimalikult ühtlast riidetust — säärast mida näeb ette meie põhimäärus.

Ja lõpuks, see pükste küsimus ei kerki nii tervaltl ülesse mitte meie põhjamaise kliima pärast, vaid pahatihti n.n. põhjamaise „moekarje“ pärast. Meil just kui häbenetakse põlv pükse — ja iga 15—16 aastane poiss peab just kui alandavaks käia põlv pükstes, vanematest poistest rääkimata. — Kuid mu sõbrad, püksid üksi veel ei tee meest. Mõõdunud suvel meil mõningail skautel avanes võimalus näha poisse — kel' poisi iga ammu selja taga, kandmas põlv pükse — ja mitte üksi skaudi ridades — vaid päris tänavail — kus auväärased härrad kandsid põlv pükse.

Tuhandel oli võimalus sügisel näha Bi-Pi'i'd saatjaskonnaga, kes samuti kandis põlvpükse. Miks Bi-Pi ei tõmmanud ka endale jalga pikki pükse? Ta ei kannu neid vormi juures kunagi. Nad segavad teda skautlemas. Eriti laagreis — matkadel on pikad püksid mitte üksi ebapraktilised — vaid isegi tervishoidlikult kahjulikud. Kaste ja vihma korral saavad niiskeks — ja ei ole miski tervishoidlikult kahjulikum kui niiske riie.

Meil on palju räägitud sellest, et miks mehed peavad endid koormama eriti suvel riitusega — kuid kaugemale rääkimisest ei ole saadud — kardetakse, äkki rahvas hakkab naerma. Kuid meie skaudid võime sellest vaid rõõmu tunda, kui rahvas naerma hakkaks — sest üks meie sihtest on, et mitte üksi ise peame rõõmsad olema — vaid katsume ka teisi rõõmustada — ja kui saame seda nii lihtsalt teha — siis muud kui käime põlvpükstes. Ma kardan aga kui meie skaudid kõik — eriti aga meie vanemad skaudid, — roverid — hakkavad kandma järjekindlalt skaudi vormi — siis peame varsti leiuatama midagi uut, millega kaaskodanikke rõõmustada?

* * *

Nagu ma juba mainisin, vorm olgu korralik — ta ärgu täitku, eriti laagris, sinu magamisülikonna aset. Iga skaut õppigu oma vormi triikimise oskust. Ja kui ta seljast võtad — ära viska ükspuha kuidas toolile või nagisse. Pane ta korralikult kokkupandult oma aseme juurde — või riputa puu peale. Ära unusta ka, et skaut on alati valmis! Sinu riietus magama heites olgu alati pandud ühte ja samasse kohta, kindlaks määratud järjekorras. Ka tsiviilriietus. Saapad mitte visatud kuskile nurka — vaid alati nii, et võid neid kohe kasutada. Püksid — kui sa ei taha käia nii, et sul nad näeksid välja kui vihmavee torud — olgu korralikult ära pressitud. — Üks hää abinõu — mida mina kasutanud olen. Panen püksid korralikult kokku — nii, et viigid õigesse kohta tuleks, veidi niisutan — ja panen õõseks ema „Singeri“ alla. Hommikul on päris lust kohe näha. Olen kuulnud, et mõned poissmehed — kel ei ole triikraudu või „Singerit“ — panevad neid voodi madratsi alla — ka see aitab häda korral.

Kaela side kantakse pluuse krae all kaks otsa ees kinnitatud skaudi sõlega. Siin avaneb igal skaudil võimalus mängu panna oma skaudi tööks — oskus valmistada ise kaelasideme hoidja, kas punudes nahast, nõõrist, valmistades luust. Salgad ja rühmad võivad siin väga hästi kasutada oma embleeme. Kaelaside tagumine nurk ärgu ripugu sul kesk selga — või isegi vöö kohal — vaid olgu parajaks kõrguses. Mõõtes krae äärest umbes 15 cm. Kaelaside on igal maleval oma värvi, — pea meeles, et kannad sellega osa oma maleva lipust — ta olgu sinul auasjaks, hoida ja kaitsta teda puhtana ja korralikuna. Ükski väeosa sõjas ei soovi kaotada oma lippu — ükski skaut ärgu soovigu ka kaotada oma rätti — oma maleva au.

Kaelaside ei ole mõneks uhkus-esemeks — vaid sel on veel oma suur ots-tarb. — Ta alati valmis skauti abistab esimese järjekorras, kas vigastuste kordel, kanderaami valmistamisel, kõie valmistamisel — millega alla laskuda võib jne.

Skaut on alati valmis! Pluuse käised on üles käänatud — et need ei segaks teda tegevuses. (Vihmasel või külmal ajal on loomulikult sinu enda äranägemise järgi erandeid.)

Skaudi peakate. Kahju, et meil ainelistel põhjustel ei ole võimalust kõigil skautel muretseda kaabusi. Kaabud on mitmeti praktilisemad. Maastikul enda moondamiseks, kaitseb vihma sadamist krae vahele, kaitseb neid kuuma päikese eest, häda korral on päris mõnus temaga vett kanda jne. Korvoide juures oli kaabul veel oma otstarve — see takistas lassot kaela ümber sattumast. Meil enamikus kantakse n. n. rover-mütsi s. o. paadi kujuline müts. Vaata plm. Suvel on aga väga mugavad väiksed laagri mütsikesed:

* * *

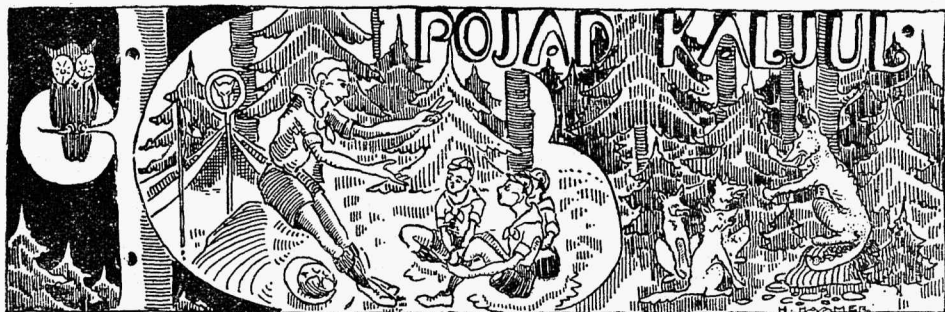
Oled skaut, kuid ega sa ei taha jääda vaid skaudiks — ees seisavad II-se järgu, I-se järgu, tähe-skaudi ja metsaskaudi eksamid — sinu ülim püüe olgu kõiki neid omada — kuid ühte soovitan sulle, kui juht on seda kahe silma vahele jätnud, ära hakka neid „masindama“ — vaid seedi kõik korralikult. Kui oled aga arvamisel, et sul jätkub vaid sellest, et oled sooritanud skaudi esimese eksami, et siis aitab. Halb on see sõdur, kes ei taha saada kindraliks. Halb on see skaut, kes ei taha saada metsaskaudiks. Halb on see juht, kes ei taha saada skautmasteriks.

Teist järku võid õppida skm. E. Pavelsoni käsiraamatust — kuid ära unusta, et raamatu tarkus ei ole küllaldane. Õpi veel rohkem tegelikust elust.

Salk.

Esimene üksus kuhu kuulud on sinu 6-st kaaslasest koosnev sõprade ring — skaudi salk, millel on oma nimi ja värvid. Sinu kohus olgu igate pidi kaasa aidata, et salga au püsiks kõrgel. Sa käi korralikult koos — õpi tundma oma salga looma — näita, et oskad olla tubli karu, rebane või hüljes. Et pak-sus ja pimedas metsas võiksite üksteist tunda — tunne oma salga hüüdu. Kirjutamata seadus olgu meil aus, et salga liikmed ei tohi kasutada teiste hüüdu.

Mõningais salkes on skaudid nummerdatud s.t. salga juht nr. 1, tema abi nr. 2. Skaudid tegutsevad täieliselt paari kaupa n. t. nr. 3 nr. 4-ga, nr. 5 nr. 6-ga jne. Säärane moodus on eriti praktiline siis kui matkal või jalutuskäikudel teearsete märkidega tahtes endist märku anda. S.t. joonistad oma salga looma kuju, sinna juurde oma nr. ja märgi — mis näitab, kuhu poole läksid. Vaata skm. Michelsoni käsiraamat.

Preeria hundi Kiri onu Uhuule.

Armas onu Kollane Uhuu, raske mure vaevab kohe südant, et ei tea, mis sinuga juhtunud, või mis sust saanud. Pole sind enam aasta aega näha ega kuulda olnud peale seda suurlaagri. Oli ikka vahva olemine küll sääl suurlaagris, kuidas „kiired poisid“, „pool naela maksavorsti“ ja teised hundude kambad suure huviga vaatasisid, „kuidas vanaisa ujuma läheb“. Aga nüüd pole sinust kippu ega kõppu kuulda olnud. Ega sa ometi jahimeeste kätte pole langenud. Seda ma olen küll kuulnud, et sa otsaga juba suurele maale oled jõudnud, nagu varesed meiepool kraaksuvad. Ja ega sa viimaks värvi pole vahetanud ja roheliseks või koguni sinililla-kreemikaks muutunud nagu meie Ats pärast lihavõtte pühi. On ikka suur mure küll sinu pärast. Meie pool kandis on kõik korras. Suvel käisime ka laagris nagu teisedki korralikud „Püha-Jüri kutsikad“. Sellest tahan sulle veidi pajutada.

Ühel ilusal päeval oli meie hundude ja skaudipoiste ühise pesa ümber igavene sudimine ja madin nagu Pärnu „jäärmarkil“. Oli seal rahvast igat sorti: süllast kuni vaksani — masterist kuni hellkäpani. Kõikidel varukad ülesse keeratud nagu pagaripoistel ja hiiglama kotid seljas nagu hakkaks kõik vähemalt lõunanabale reisima. Maksti omad seeklid laagrimaksuks ja need kes laisemad olid nagu masterid, skaudid ja teised sarnased sellid asusid laevale, et Jõesuhu sõita ja säält jala Merikülasse kõmpida. Hundud aga sibasid laagri poole oma kahel (olid kahejalgsed hundid) jala.

Oli juba hea hulk maad maha tambitud ja head portsjonid „sahkari-maroonsinat“, „varjulisse kohta“ peidetud, kui järsku tagant kostis kange ähkimine ja horisondile ilmus üks mahajäetud hundu, ise ähkides nagu vana „susla-paravas“ Lelle-Pärnu vahel suurlaagri sõidul.

Varsti läks hundikari edasi ühe liikme võrra rikkamalt. Varsti jõudsim Merikülasse ja kohe merre ujuma, käed põhjas muidugi, sest pidi enne poolde lahte minema, kui vesi kaelani ulatas. Siis paistis ka Jõesuu poolt trobrikond poisse tulemas ja hundud maskeerisid endid kohe Vinnetoudeks. Nägu mäariti ära, ümber vöö kinnitati pajukoosi ja paljaste tomavhakkidega (mis sedapuhku olid küll taskunoad ja soome „puukod“) ja „huukh!“ hüüetega tungiti neile kallale. Mehed löid kokkuma, sest mõtlesid, et nüüd on sattunud delavaaride maalaale. Varsti maeti sõjakirves liiva alla ja tõmmati rahupiipu (muidugi ainult kujutluses). Mõnegi „vapra“ skaudipoisi püksid sõelusid veel hulk aega püüli.

Varsti algas äge laagriehitus ja peagi oli laager valmis. Teisel päeval algas harilik laagrielu. Seda sa tunnend isegi, oled ju minust rohkem laagris käinud. Seda aga pean ütleva, et söök oli liig hea, anti kõiksugu häid asju, nagu piima kiselli heeringatega, kartulid kuremarja mahlaga jne. Need Narva hundud on ühed kanged saksad küll seda peab ütleva, luuletasid laagrist laulugi, mida ka „Eesti Skaudile“ taheti saata, aga master arvas selle sinna liiga „heaks“.

Oli ikka igatepidi maru laager küll, aga küll Riia laagris kohtume, seal räägin sulle edasi. Seniks nägemiseni.

Sinu „Preeria Hunt“.

P.S. Mul Narvas on niisugused ime-likud kastid, et viis senti tuleb sisse panna, siis näeb kuidas ta ilusasti vee- reb ja kassasse läheb. Üks hundipoeg lubas niisuguse aparaadi teha, et kui 10 krooni sisse paned, siis sellele, kes aus inimene ja igatepidi ontlik, tuleb viis sentit välja. See on õige lihtne. Pane kast lauale. Laua alt pistab keegi niisugusele saksale viielise pihku. Eks ole?
Seesama.

Tallinna malevast.

4. veebruaril peeti maleva koondus, kuhu ilmus ka Peavanem hra minister N.Kann. Maleva liikmeist oli ilmunud 350. Hra Peavanema ilmunisel maleva orkester mängis tervitus marssi. Peavanem soovis algaval aastal hääd skautlemist. Mürisev „alati valmis“ oli lubaduseks, et kõik maleva liikmed teevad kõik skautluse hääksi.

*

II-ne rühm mis oli üks suuremaid meie skautperes, kuhu kuulusid ligi 130 skauti — otsustas oma peakoosolekul, et seni töötanud suguharud — kujunevad malevas iseseisvaks rühmiks, Malevas seega tekkis 3 uut rühma. Väle Hirve suguharu jäi II-eks rühmaks — kuhu kuulub ka hundipoegade kari. Rühmajuhiks valiti senine rühma juht skm. Rich. Treu. 11. märtsil pühitses rühm oma XVI-at aastapäeva.

*

Maleva tõuke kelgu võistlused — vähese lume peale vaatamata õnnestusid hästi. Osavõtjaid umbes 150 skauti.

I-ks tuli XV-es rühm. II-ks III-as rühm ja III-ks X rühm.

*

12. veebruaril Vabaduse sõja ülemjuhataja ja Noorte Kotkaste Peavanema hra. kindral J. Laidoner'i sünnipäeva aktusest võttis maleva osa 125 — liikmega — (niikui see korraldajate poolt oli ettenähtud). Silma paistis, et skaudid oma „normiga“ suutsid esineda „täies koosseisus“ — kuna seevastu paraleel organisatsiooni liikmeid — kippus skautide rivist poole võrra maha jääma. Ei tea millest see tekkis kas organiseerimise süü, või on neid niivõrd vähe.

*

Hra. Riigivanema k.t. K. Päts'i aktusel oli ettenähtud 50 skauti ja sama palju N—K. Ka siin paistis, et skaudid olid täpselt oma normi kohaselt kohal — kuid...

*

Kõigi Eesti skautide nimel, maleva kõige noorem liige hp. Uno Torpek andis hra. Riigivanemale edasi kepi — mille valmistas meriskaut Koort. Kepi üleandmisel väike hundipoeg pidas järgmise kõne: „Kõrgesti austatud hra. Riigivanem! Kogu meie Eesti skautide pere nimel palun Teid kui meie au skauti

võtta vastu skaudi lahutamata matka sõpra. Sellesse keppi on pühendut kõigi pisikeste ja suurte skautide ülim soov, et ta oleks Teie kaaslaseks elumatkal.“ Hundipoja mehine esinemine kutsus esile vaimustava aplausi — mis kestis hulk aega. Hra. Riigivanem oli väga liigutatud ja suudles väikest hundipoega.

*

Vabariigi aastapäeval peeti maleva pidulik koondus — mis ühtlasi kujunes ka Bi-Pii austamiseks — kuna maleva tema sünnipäeva eraldi ei pühitsenud.

*

Maleva poolt välja antud „Juhi-Hääl“, oli kuni ilmunud numbrini otsa saanud, mille pärast lasti välja teine trükk. Juhi-Hääl nr. 4. ilmus roverskauteide erinumbrina.

*

Juhtide konverents peetakse 17. ja 18. märtsil — kus eemal linna kärast skaut juhid tahavad läbi harutada eelolevaid kavatsusi — ja ülesseada sihte suvisesse tööks.

*

Erialade sooritamine on võtnud niisuguse hoo, et vaevalt seda enne nähtud on. Oppe juhile on kogunenud tohtu arv etekandeid, kes soovivad erialasid sooritada — ja nüüd muudkui korraldatakse eksameid. Jüripäeva käsukiri igitahes töötab ses suhtes õige pikaks kujukuneda.

*

Et iga skaut võiks näha enda areenmist — koostati maleva staabi poolt skaudi isiklik tegevusraamat, mis ilmus trükitult 1. märtsiks.

*

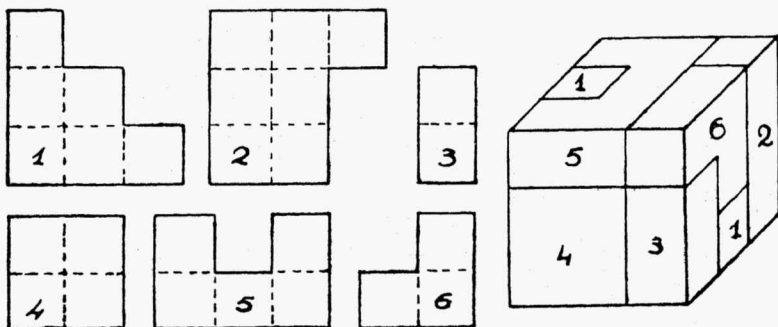
Maleva matkamis võistlused algavad 1. aprillil, ning kestavad 1. oktoobrini.

K. R.-e

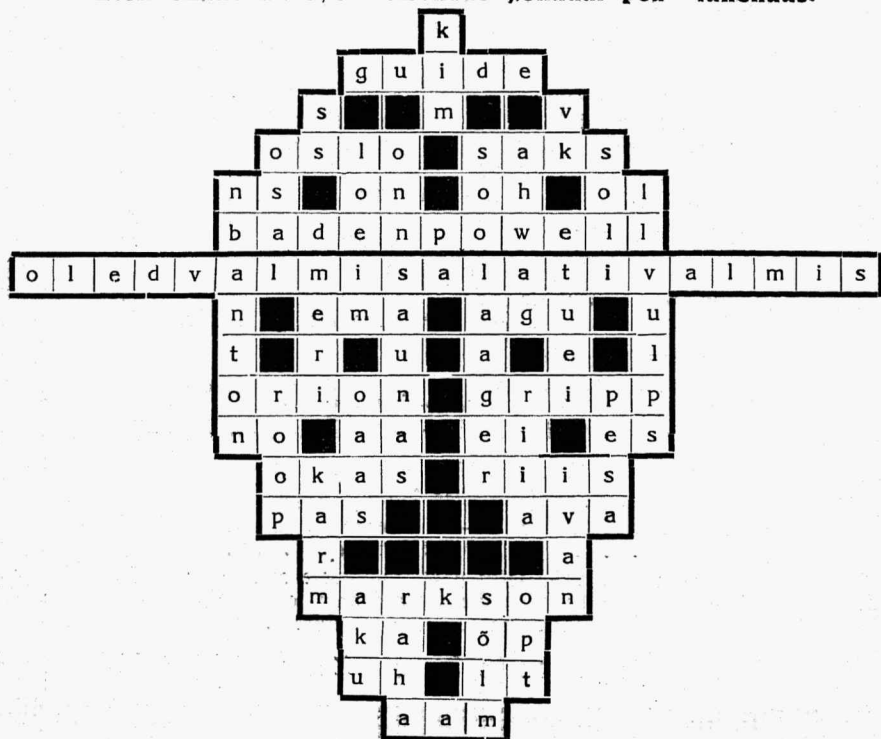
Juhime siinkohal oma lugejate tähelepanu „Õpilaslehes“ ilmuvatele „Jamboree kirjadele“ (Rakvere skaudi märkmeid eesti skautide matkalt 4. ülemaailmisse suurlaagrisse Ungaris) n. skm. E. Priimanni sulest. Seni on ilmunud neli kirja: 1. Ärasõit!, 2. Tallinna-Riga-Zemgale“, 3. Iimalinn Varssav, kuningatelinn Krakov ja „soolalinn“ Vielicka ning 4. Karpaatid.

Kokkusäetav kuup.

Ajaviiteks andke sõbrale juuresoleva joonise järele valmistatud kuus puutükki ja paluge koostada kuup. Nimetatud puutükikeste valmistamiseks võtke täpselt ühe sentimeetri paksune hõõveldatud laud. Joonistage paberile puutükikeste kujundid nii, et joonisel näidatud iga ruudu külg oleks täpselt üks sentimeeter. Paberilt kopeerige kujutused puule ja lõigake hoolikalt välja nii, et puutükid omak-sivad täpselt soovitud kuju. Pidage hoolega silmas, et kõik nurgad oleksid täis-nurgad, muidu ei saa teie osade kokkupanekul ilusat kuupi. Soovite saada suure-mat kuupi, siis võtke kõik mõõdud vastavalt suurimad. On ilus, kui värvite puu-tükikesed üle.

Eesti Skaut nr. 2/3 ristsõnade „Skauti pea“ lahendus.

Eesti Kirjanduse Seltsi väljaannete

Tellimised 1934. a. peale

Populaarteaduslik seeria

Claw Teadus

III aastakäit

Alastas 12 raamatut à 80—120 lht., rohketel illustatsioonidega

Tellimishind ühes saatekuludega:		Alasta tellimishinda Kr. 9 — võib tajuda osataupa:	
Alastas	Kr. 9.—	Tellimisel	Kr. 3.50
Poolaastas	" 5.—	1. aprilliks	" 2.50
Weerandaastas	" 2.75	1. juuliks	" 2.—
Liitnumber	" 1.—	1. oktoobriks	" 1.—

R ä i d e:

Plüßide 12 raamatut	Kr. 5.—	Rahvaraamatutogude kõibe	
" 6 "	" 2.50	iga raamat	Kr. —.40
" 1 "	" —.50		

Biograafiline seeria

Suurmeeste Elulood

II aastakäit.

Alastas 6 raamatut à 120—160 lht., piltidega.

Tellimishind ühes saatekuludega:		Alasta tellimishinda Kr. 7.50 võib tajuda osataupa:	
Alastas	Kr. 7.50	Tellimisel	Kr. 3.—
Poolaastas	" 4.—	1. aprilliks	" 2.50
Liitnumber	" 1.50	1. juuliks	" 1.25
		1. oktoobriks	" —.75

R ä i d e:

Plüßide 6 raamatut	Kr. 2.50	Rahvaraamatutogude kõibe	
" 1 raamat "	" —.50	iga raamat	Kr. —.40

Kirjanduslik luukiri

Eesti Kirjandus

XXVIII aastakäit

Alastas 12 numbrit, à 60—80 lht., piltidega.

Tellimishind ühes saatekuludega:

Alastas	Kr. 5.—	Weerandaastas	Kr. 1.25
Poolaastas	" 2.50	Liitnumber	" —.50

Tellides maksta raha seltsi posti jooksvale arvele nr. 20-36 või saata seltsile kirjas väikestes postmarkides. Tellida saab ka ajakirjana kõigist postkontoreist.

Eesti Kirjanduse Selts, Tartu, Telef. 6-01